

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF)
Nr. 924/2009**

af 16. september 2009

**om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse
af forordning (EF) nr. 2560/2001**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af hensyn til et velfungerende indre marked og for at lette den grænseoverskridende handel i Fællesskabet er det afgørende, at gebyrerne for grænseoverskridende betalinger i euro er de samme som for tilsvarende betalinger inden for en medlemsstat. Dette princip om lige store gebyrer er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001 af 19. december 2001 om grænseoverskridende betalinger i euro ⁽⁴⁾, der gælder for grænseoverskridende betalinger i euro og i svenske kroner op til 50 000 EUR, eller tilsvarende.
- (2) Kommissionen rapport af 11. februar 2008 om anvendelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001 om grænseoverskridende betalinger i euro bekræftede, at anvendelsen af denne forordning reelt har nedbragt gebyrerne for grænseoverskridende betalingsstransaktioner i euro til gebyrniveauet for indenlandske betalinger, og at forordningen har opmuntret den europæiske betalingssektor til at gøre den nødvendige indsats for at opbygge en fællesskabsdækkende betalingsinfrastruktur.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24.3.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 21 af 28.1.2009, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 24.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.7.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.

▼B

- (3) Kommissionens rapport så nærmere på de praktiske problemer i forbindelse med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001. Som konklusion blev der foreslået en række ændringer af den omtalte forordning for at imødegå de problemer, som blev påpeget under revisionsprocessen. Disse problemer vedrører forstyrrelser af det indre marked for betalinger som følge af uensartede forpligtelser til at indberette statistikker, håndhævelsen af forordning (EF) nr. 2560/2001, fordi der ikke er udpeget nationale kompetente myndigheder, manglen på organer til udenretslig bilæggelse af tvister i relation til den omtalte forordning og det faktum, at forordningen ikke omfatter direkte debiteringer.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ⁽¹⁾ indeholder et moderne retsgrundlag for oprettelsen af et fællesskabsdækkende indre marked for betalinger. For at sikre juridisk sammenhæng mellem begge retsakter er det hensigtsmæssigt at ændre de relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 2560/2001, navnlig definitionerne.
- (5) Forordning (EF) nr. 2560/2001 omfatter grænseoverskridende pengeoverførsler og grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner. I overensstemmelse med målet for direktiv 2007/64/EF, som er at muliggøre grænseoverskridende direkte debiteringer, er det hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2560/2001. Det er stadig ikke hensigtsmæssigt at anvende princippet om lige store gebyrer for betalingsinstrumenter, der hovedsagelig eller udelukkende er papirbaserede, som f.eks. checks, eftersom de i sagens natur ikke kan håndteres så effektivt som elektroniske betalinger.
- (6) Princippet om lige store gebyrer bør finde anvendelse på betalinger, der er påbegyndt eller afsluttet på papir eller i kontanter, og som er blevet behandlet elektronisk i løbet af betalingskæden, bortset fra checks, samt på alle gebyrer, der er direkte eller indirekte forbundet med en betalingstransaktion, herunder gebyrer forbundet med en kontrakt, eksklusive vekselgebyrer. Indirekte gebyrer omfatter gebyrer for oprettelse af en fast betalingsordre eller gebyrer for anvendelse af et betalingskort eller debit- eller kreditkort, som bør være de samme for indenlandske og grænseoverskridende betalingstransaktioner inden for Fællesskabet.
- (7) Med henblik på at forebygge, at betalingsmarkedet opsplittes, er det hensigtsmæssigt at følge princippet om lige store gebyrer. Der bør til dette formål for hver kategori af grænseoverskridende betalingstransaktion identificeres en indenlandsk betaling med samme eller meget tilsvarende karakteristika som den grænseoverskridende betaling. Det bør være muligt bl.a. at anvende følgende kriterier til identifikation af den indenlandske betaling, der svarer til en grænseoverskridende betaling: den kanal, som benyttes til at initiere, udføre og afslutte betalingen, automatiseringsgraden, en eventuel betalingsgaranti, kundestatus og forbindelse med udbyderen af betalingstjenester eller det betalingsinstrument, der anvendes, som defineret i artikel 4, nr. 23), i direktiv 2007/64/EF. Disse kriterier bør ikke betragtes som udtømmende.

⁽¹⁾ EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

▼B

- (8) De kompetente myndigheder bør udstede retningslinjer for identifikation af tilsvarende betalinger, når de finder det nødvendigt. Kommissionen bør, om nødvendigt med bistand fra Betalingsudvalget, give passende vejledning og bistå de kompetente myndigheder.
- (9) Det er væsentligt at lette udførelsen af grænseoverskridende betalinger for udbydere af betalingstjenester. I den forbindelse bør standardiseringsbestrebelse fremmes, især brugen af det internationale bankkontonummer (IBAN) og bankidentifikationskoden (BIC). Det er derfor hensigtsmæssigt, at udbydere af betalingstjenester oplyser betalingstjenesternes brugere om IBAN og BIC for den pågældende konto.
- (10) Uensartede indberetningsforpligtelser angående betalingsbalances-tatistikker, som udelukkende omfatter grænseoverskridende betalingstransaktioner, hindrer udviklingen af et integreret marked for betalinger, bl.a. inden for rammerne af det fælles eurobetalingsområde (SEPA). Inden for SEPA bør der senest 31. oktober 2011 foretages en fornyet vurdering af, om det vil være hensigtsmæssigt at fjerne disse bankafregningsbaserede indberetningsforpligtelser. For at garantere, at betalingsbalances-tatistikker forelægges løbende, rettidigt og på effektiv vis, bør det også sikres, at lettilgængelige betalingsdata, f.eks. IBAN, BIC og transaktionsbeløbet og basale, aggregerede betalingsdata for forskellige betalingsinstrumenter fortsat kan indsamles, hvis ikke indsamlingsprocessen forstyrrer den automatiske gennemførelse af betalinger og kan gøres helt automatisk. Denne forordning berører ikke indberetningsforpligtelser til andre politiske formål som f.eks. forebyggelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme eller til skattemæssige formål.
- (11) I øjeblikket er der forskellige forretningsmodeller, der anvendes i forbindelse med de eksisterende nationale ordninger for direkte debitering. For at lette lanceringen af SEPA-ordningen for direkte debitering er det nødvendigt at indføre en fælles forretningsmodel og skabe større juridisk klarhed om multilaterale interbankgebyrer. For grænseoverskridende direkte debiteringer kunne dette opnås ved undtagelsesvis at fastsætte et maksimumsbeløb for det multilaterale interbankgebyr per transaktion i en overgangsperiode. Parterne i en multilateral aftale bør dog frit kunne fastsætte et lavere beløb eller enes om et multilateralt interbankgebyr på nul. For indenlandske direkte debiteringer inden for rammerne af SEPA kan der mellem betalerens og betaling-smodtagerens udbydere af betalingstjenester anvendes de samme interbankgebyrer eller andre aftalte interbankvederlag som dem, der eksisterede på nationalt plan inden datoen for anvendelsen af denne forordning. Hvis et sådant indenlandsk multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt interbankvederlag nedsættes eller afskaffes i løbet af overgangsperioden, for eksempel som følge af anvendelsen af konkurrenceretten, bør den reviderede ordning i overgangsperioden gælde for indenlandske direkte debiteringer

▼B

inden for rammerne af SEPA. Er den direkte debiteringstransaktion omfattet af en bilateral aftale, bør indholdet i den bilaterale aftale imidlertid gå forud for ethvert multilateralt interbankgebyr eller andre aftalte interbankvederlag. Branchen kan gøre brug af den juridiske sikkerhed, der gives i overgangsperioden, til at udarbejde og vedtage en fælles, langsigtet forretningsmodel for driften af SEPA-ordningen for direkte debitering. Ved afslutningen af overgangsperioden bør en langsigtet løsning for forretningsmodellen for SEPA-ordningen for direkte debitering være på plads i overensstemmelse med EF-konkurrenceretten og Fællesskabets regelsæt. Kommissionen agter, inden for rammerne af en vedvarende dialog med banksektoren og på grundlag af bidrag fra de relevante markedssaktører, som en hastesag at give vejledning med hensyn til de objektive og målbare kriterier for foreneligheden af disse multilaterale interbankvederlag, som kunne omfatte multilaterale interbankgebyrer, med EF-konkurrenceretten og Fællesskabets regelsæt.

- (12) For at en direkte debiteringstransaktion kan udføres, skal der være adgang til betalernes konto. For at fremme den vellykkede indførelse af direkte debitering inden for rammerne af SEPA er det derfor afgørende, at der er adgang til alle betalernes konti, når dette allerede er tilfældet for eksisterende indenlandske direkte debiteringer foretaget i euro; ellers vil betaler og betalingsmodtager ikke være i stand til at nyde godt af grænseoverskridende direkte debiteringer. Hvis ikke der er adgang til betalernes konto under SEPA-ordningen for direkte debitering, vil indbetaler (debitor) og betalingsmodtager (kreditor) ikke være i stand til at drage fordel af den nye direkte debiteringsmuligheder. Dette er især vigtigt, når betalingsmodtageren initierer direkte debiteringer i en batchfil, for eksempel en gang om måneden eller i kvartalet for elregninger eller andre regninger for forbrug, og ikke som en separat debitering for hver kunde. Er kreditorerne ikke i stand til at nå alle deres debitorer i en enkelt operation, vil en supplerende manuel indgriben være nødvendig, hvilket sandsynligvis vil øge omkostningerne. Stilles der derfor ikke krav om, at betalernes udbyder af betalingstjenester skal sikre adgang til dennes konti, vil effektiviteten af direkte debiteringer ikke være fuldt styrket, og konkurrencen på fælleseuropæisk plan vil fortsat være begrænset. I betragtning af de særlige kendetegn ved direkte debiteringer mellem virksomheder bør dette dog kun gælde for den centrale SEPA-ordning for direkte debitering og ikke for SEPA-ordningen for direkte debitering mellem virksomheder. Forpligtelsen til at sikre adgang omfatter retten for en udbyder af betalingstjenester til ikke at gennemføre en direkte debiteringstransaktion i overensstemmelse med den direkte debiteringsordnings regler vedrørende f.eks. afvisning, afslag eller tilbageføring af transaktioner. Forpligtelsen til at sikre adgang bør endvidere ikke gælde for udbydere af betalingstjenester, der er godkendt til at udbyde og udføre direkte debiteringstransaktioner, men som ikke udøver sådanne aktiviteter kommercielt.

▼B

- (13) På grund af de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre adgang, er det endvidere vigtigt for en betalers udbyder af betalingstjenester at have tilstrækkelig tid til at forberede sig på forpligtelsen til at sikre adgang. Udbydere af betalingstjenester bør derfor være omfattet af en overgangsperiode på højst et år efter datoen for anvendelsen af denne forordning med henblik på at overholde denne forpligtelse. Da udbydere af betalingstjenester fra medlemsstaterne uden for euroområdet vil være nødt til at foretage mere forberedende arbejde, bør sådanne udbydere af betalingstjenester have lov til at udsætte anvendelsen af forpligtelsen til at sikre adgang med højst fem år efter datoen for anvendelsen af denne forordning. Udbydere af betalingstjenester, som er beliggende i en medlemsstat, der har indført euroen som sin valuta senest fire år efter datoen for anvendelsen af denne forordning, bør dog være forpligtet til at overholde forpligtelsen til at sikre adgang senest et år efter den dato, hvor den pågældende medlemsstat indtrådte i euroområdet.
- (14) De kompetente myndigheder bør have beføjelse til at udføre deres tilsynsopgaver effektivt og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at betalingstjenesteudbydere overholder denne forordning.
- (15) For at gøre det muligt at klage og få erstatning i tilfælde hvor denne forordning er blevet anvendt ukorrekt, bør medlemsstaterne etablere hensigtsmæssige og effektive klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af enhver tvist mellem betalingstjenestebrugeren og betalingstjenesteudbyderen. Det er også vigtigt at udnævne kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister, enten ved udpegning af eksisterende organer, hvor det er relevant, eller ved oprettelse af nye organer.
- (16) Det er afgørende at sikre, at de kompetente myndigheder og organer til udenretslig bilæggelse af tvister i Fællesskabet aktivt samarbejder med henblik på en gnidningsløs og rettidig bilæggelse af tvister på tværs af landegrænser i relation til denne forordning. Det bør være muligt for et sådant samarbejde at udformes som en udveksling af oplysninger om lovgivningen eller den juridiske praksis i deres jurisdiktioner eller en overdragelse eller overtagelse af klage- og erstatningsprocedurer, hvis det er relevant.
- (17) Medlemsstaterne bør i deres nationale lovgivning fastsætte sanktioner for manglende overholdelse af denne forordning, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
- (18) Det ville rumme indlysende fordele at udvide denne forordnings anvendelsesområde til andre valutaer end euroen, især hvad angår det antal betalinger, der er omfattet. Der bør derfor fastlægges en notifikationsprocedure, således at medlemsstater, der ikke benytter euroen som deres valuta, kan lade denne forordning omfatte grænseoverskridende betalinger, der foretages i deres nationale valuta. Dog bør det sikres, at medlemsstater, som allerede har afsluttet denne notifikationsprocedure, ikke behøver at forelægge en ny notifikation.

▼B

- (19) Kommissionen bør forelægge en rapport om hensigtsmæssigheden af at ophæve afregningsbaserede indenlandske indberetningsforpligtelser. Kommissionen bør ligeledes forelægge en rapport om anvendelsen af denne forordning, der navnlig vurderer, hvordan IBAN og BIC udnyttes til at lette betalinger inden for Fællesskabet samt udviklingen på markedet i relation til anvendelsen af bestemmelserne vedrørende direkte debiteringstransaktioner. I forbindelse med udviklingen af SEPA bør denne rapport også vurdere hensigtsmæssigheden af det loft på 50 000 EUR, der i øjeblikket gælder for princippet om lige store gebyrer.
- (20) Af hensyn til retssikkerheden og klarheden bør forordning (EF) nr. 2560/2001 ophæves.
- (21) For at sikre juridisk sammenhæng mellem nærværende forordning og direktiv 2007/46/EF, navnlig hvad angår gennemsigtighed i betingelserne for og oplysningskravene til betalingstjenester og betalingstjenestebrugeres og betalingstjenesteudbyderes rettigheder og forpligtelser, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. november 2009. Det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne en frist indtil den 1. juni 2010 til at træffe foranstaltninger til indførelse af sanktioner for overtrædelse af denne forordning.
- (22) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang eller virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går forordningen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes bestemmelser om grænseoverskridende betalinger inden for Fællesskabet for at sikre, at gebyrerne for grænseoverskridende betalinger inden for Fællesskabet er de samme som gebyrerne for betalinger i samme valuta, som sker inden for en medlemsstat.

2. Denne forordning gælder for grænseoverskridende betalinger, i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2007/64/EF, foretaget i euro eller i en af de nationale valutaer i de medlemsstater, der har meddelt deres beslutning om at udvide denne forordnings anvendelsesområde til deres nationale valuta, i overensstemmelse med artikel 14.

▼B

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på betalinger, som sker mellem udbydere af betalingstjenester for disses egen regning eller på vegne af andre udbydere af betalingstjenester.

4. Artikel 6, 7 og 8 fastsætter regler om direkte debiteringstransaktioner foretaget i euro mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester.

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning forstås ved:

- 1) »*grænseoverskridende betaling*«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i forskellige medlemsstater
- 2) »*indenlandsk betaling*«: en elektronisk behandlet betalingstransaktion, som initieres af en betaler, eller af eller via en betalingsmodtager, og hvor både betalerens udbyder af betalingstjenester og betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester er beliggende i samme medlemsstat
- 3) »*betaler*«: en fysisk eller juridisk person, der er indehaver af en betalingskonto og tillader en betalingsordre fra denne betalingskonto, eller, hvis der ikke er nogen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person, der udsteder en betalingsordre
- 4) »*betalingsmodtager*«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion
- 5) »*udbyder af betalingstjenester*«: enhver af de kategorier af juridiske personer, som er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, og fysiske eller juridiske personer som omhandlet i samme direktivs artikel 26, men ikke de institutter, som er angivet i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾, og som har modtaget dispensation fra en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2007/64/EF
- 6) »*bruger af betalingstjenester*«: en fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste enten som betaler eller som betalingsmodtager eller begge dele
- 7) »*betalingstransaktion*«: en handling, der initieres af en betaler eller af eller via en betalingsmodtager med henblik på at indbetale, overføre eller hæve midler uden hensyn til eventuelle underliggende forpligtelser mellem betaleren og betalingsmodtageren

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

▼ B

- 8) »*betalingsordre*«: enhver instruktion fra en betaler eller betalingsmodtager til en udbyder af betalingstjenester om at gennemføre en betalingstransaktion
- 9) »*gebyr*«: ethvert gebyr, som en udbyder af betalingstjenester opkræver hos brugeren af betalingstjenesten i direkte eller indirekte tilknytning til en betalingstransaktion

▼ M1

- 10) »*midler*«: sedler og mønter, kontopenge og elektroniske penge som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed ⁽¹⁾

▼ B

- 11) »*forbruger*«: en fysisk person, der handler uden for sin virksomhed som handlende, erhvervsdrivende eller udøver af et liberalt erhverv
- 12) »*mikrovirksomhed*«: en virksomhed, der på det tidspunkt, hvor aftalen om betalingstjenesten indgås, er en virksomhed som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽²⁾
- 13) »*interbankgebyr*«: et gebyr, der betales mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester for hver enkelt debiteringstransaktion
- 14) »*direkte debitering*«: en betalingstjeneste med henblik på at debitere en betalers betalingskonto, hvor en betalingstransaktion initieres af betalingsmodtageren på grundlag af, at betaleren har meddelt sit samtykke til betalingsmodtageren, til betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester eller til betalerens egen udbyder af betalingstjenester
- 15) »*direkte debiteringsordning*«: et fælles sæt regler, praksis og standarder, som er aftalt mellem udbydere af betalingstjenester med henblik på gennemførelse af direkte debiteringstransaktioner.

*Artikel 3***Gebyrer for grænseoverskridende betalinger og tilsvarende indenlandske betalinger****▼ M1**

1. Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger af betalingstjenester i forbindelse med grænseoverskridende betalinger skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver af brugere af betalingstjenester for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi og i samme valuta.

▼ B

2. Ved vurderingen af gebyrniveaue for en grænseoverskridende betaling skal en udbyder af betalingstjenester med henblik på opfyldelsen af stk. 1 identificere den tilsvarende indenlandske betaling.

⁽¹⁾ EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

⁽²⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

▼B

De kompetente myndigheder udsteder retningslinjer for identifikation af tilsvarende indenlandske betalinger, når de finder det nødvendigt. De kompetente myndigheder samarbejder aktivt inden for Betalingsudvalget, der er nedsat i henhold til artikel 85, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF, for at sikre sammenhæng mellem retningslinjerne for tilsvarende indenlandske betalinger.

3. Hvis en medlemsstat har givet underretning om sin beslutning om at udvide forordningens anvendelsesområde til sin nationale valuta, jf. artikel 14, kan en indenlandsk betaling, som foretages i denne medlemsstats valuta, anses for at svare til en grænseoverskrivende betaling, som foretages i euro.

4. Denne forordning finder ikke anvendelse på vekselgebyrer.

*Artikel 4***Foranstaltninger, der kan lette automatiseringen af betalinger**

1. En udbyder af betalingstjenester oplyser, når dette er relevant, brugeren af betalingstjenester om brugerens IBAN og udbyderen af betalingstjenesters BIC.

Desuden oplyser en udbyder af betalingstjenester, når dette er relevant, om brugeren af betalingstjenesters IBAN og udbyderen af betalingstjenesters BIC på kontoudtog eller i et bilag hertil.

En udbyder af betalingstjenester skal give brugeren af betalingstjenester de oplysninger, som er påkrævet i henhold til dette stykke, gratis.

▼M1

3. Udbyderen af betalingstjenester kan opkræve yderligere gebyrer ud over dem, der opkræves i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, af brugeren af betalingstjenester, hvis denne bruger pålægger udbyderen af betalingstjenester at gennemføre den grænseoverskridende betaling uden at meddele IBAN og, i hensigtsmæssigt omfang og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽¹⁾, den tilhørende BIC for betalingskontoen i den anden medlemsstat. Disse gebyrer skal være passende og stå i rimeligt forhold til omkostningerne. De skal være aftalt mellem udbyderen af betalingstjenester og brugeren af betalingstjenesten. Udbyderen af betalingstjenester skal oplyse brugeren af betalingstjenesten om størrelsen af de yderligere gebyrer i god tid før, at brugeren bindes af denne aftale.

▼B

4. Når det er hensigtsmæssigt i forhold til den pågældende betalingsstransaktions art og for så vidt angår fakturering af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet, skal en leverandør af varer og tjenesteydelser, der accepterer betalinger, som er omfattet af denne forordning, oplyse sine kunder om sit IBAN og BIC på sin udbyder af betalingstjenester.

⁽¹⁾ EUT L 94 af 30.3.2012 s. 22.

▼B*Artikel 5***Forpligtelse til at foretage betalingsbalanceindberetninger****▼M1**

1. Med virkning fra den 1. februar 2016 ophæver medlemsstaterne de nationale forpligtelser for udbydere af betalingstjenester til at foretage indberetninger til brug for afregningsbaserede betalingsbalancestatistikker vedrørende deres kunders betalingstransaktioner.

▼B

2. Uden at dette berører stk. 1, kan medlemsstaterne fortsat indsamle aggregerede data eller andre relevante lettilgængelige oplysninger, når en sådan indsamling ikke har nogen indflydelse på udbyderne af betalingstjenesters straight-through processing af betalinger, og udbyderne af betalingstjenester kan automatisere indsamlingen.

*Artikel 6***Interbankgebyrer for grænseoverskridende direkte debiteringstransaktioner**

I mangel af en bilateral aftale mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester skal et multilateralt interbankgebyr på 0,088 EUR betales af betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester til betalerens udbydere af betalingstjenester for hver grænseoverskridende direkte debiteringstransaktion, der udføres inden den 1. november 2012, medmindre der er indgået aftale om et lavere multilateralt interbankgebyr mellem de pågældende udbydere af betalingstjenester.

*Artikel 7***Interbankgebyrer for indenlandske direkte debiteringstransaktioner**

1. Hvis et multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag finder anvendelse for en indenlandsk direkte debiteringstransaktion, der udføres inden den 1. november 2009, mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester, skal et sådant multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag finde anvendelse på alle indenlandske direkte debiteringstransaktioner, der udføres inden den ►**M1** 1. februar 2017 ◀, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Hvis et sådant multilateralt interbankgebyr eller et andet aftalt vederlag nedsættes eller afskaffes inden den ►**M1** 1. februar 2017 ◀, finder denne nedsættelse eller afskaffelse anvendelse på enhver indenlandsk direkte debiteringstransaktion, der udføres inden denne dato.

3. Foreligger der en bilateral aftale mellem betalerens og betalingsmodtagerens udbydere af betalingstjenester for en indenlandsk direkte debiteringstransaktion, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse på indenlandske direkte debiteringstransaktioner, der udføres inden den ►**M1** 1. februar 2017 ◀.

▼M1

▼B*Artikel 9***Kompetente myndigheder**

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som bærer ansvaret for at sikre, at denne forordning overholdes.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kompetente myndigheder senest den 29. april 2010. De underretter omgående Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse myndigheder.

Medlemsstaterne kan udpege eksisterende organer til at fungere som kompetente myndigheder.

Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder at overvåge overholdelsen af denne forordning effektivt samt at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre dens overholdelse.

*Artikel 10***Klageprocedurer for påståede overtrædelser af denne forordning**

1. Medlemsstaterne fastlægger procedurer, hvorved brugere af betalingstjenester og andre interesserede parter kan indgive klager til de kompetente myndigheder over udbydere af betalingstjenesters påståede overtrædelser af denne forordning.

Medlemsstaterne kan anvende eller udvide eksisterende procedurer til dette formål.

2. De kompetente myndigheder skal, hvor det er relevant, og uden at dette berører retten til at indbringe en klage for en domstol i overensstemmelse med nationale retsplejeregler, informere den part, som har indgivet en klage, om eksistensen af de udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, der er indført ved artikel 11.

*Artikel 11***Udenretslige klage- og erstatningsprocedurer**

1. Medlemsstaterne indfører tilstrækkelige og effektive udenretslige klage- og erstatningsprocedurer til bilæggelse af tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser, der følger af denne forordning, mellem brugere af betalingstjenester og deres udbydere af betalingstjenester. Medlemsstaterne udpeger med henblik herpå eksisterende organer, hvor det er relevant, eller opretter nye organer.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse organer senest den 29. april 2010. De underretter omgående Kommissionen om senere ændringer med hensyn til disse organer.

3. Medlemsstaterne kan bestemme, at denne artikel kun gælder for brugere af betalingstjenester, som er forbrugere eller mikrovirksomheder. Medlemsstaterne skal i så fald underrette Kommissionen herom.

▼B*Artikel 12***Samarbejde på tværs af landegrænser**

De forskellige medlemsstaters kompetente myndigheder og organerne med ansvar for udenretslige klage- og erstatningsprocedurer, jf. artikel 9 og 11, samarbejder aktivt og hurtigt om at bilægge tvister på tværs af landegrænser. Medlemsstaterne sikrer, at der finder et sådant samarbejde sted.

*Artikel 13***Sanktioner**

Medlemsstaterne fastsætter senest den 1. juni 2010 bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf, jf. dog artikel 17. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse sanktionsbestemmelser senest den 29. oktober 2010 og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

*Artikel 14***Anvendelse på andre valutaer end euroen**

1. En medlemsstat, som ikke benytter euroen som sin valuta, og som beslutter at udvide nærværende forordnings anvendelsesområde til sin nationale valuta, dog ikke for så vidt angår artikel 6, 7 og 8, underretter Kommissionen herom. Denne notifikation offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udvidede anvendelse af denne forordning får virkning 14 dage efter denne offentliggørelse.

2. En medlemsstat, som ikke benytter euroen som sin valuta, og som beslutter at udvide anvendelsesområdet af artikel 6, 7 eller 8, eller en kombination af disse, til sin nationale valuta, underretter Kommissionen herom. Denne notifikation offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den udvidede anvendelse af artikel 6, 7 eller 8 får virkning 14 dage efter denne offentliggørelse.

3. Medlemsstater, der den 29. oktober 2009 allerede har afsluttet notifikationsproceduren, jf. artikel 9 i forordning (EF) nr. 2560/2001, behøver ikke at forelægge en notifikation som nævnt i denne artikels stk. 1.

*Artikel 15***Revision**

1. Senest den 31. oktober 2011 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank en rapport om hensigtsmæssigheden af at ophæve afregningsbaserede indenlandske indberetningsforpligtelser. Rapporten ledsages om fornødent af et forslag.

2. Senest den 31. oktober 2012 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Den Europæiske Centralbank en rapport om anvendelsen af denne forordning, og denne ledsages om nødvendigt af et forslag. Rapporten skal især omfatte:

▼B

- a) anvendelsen af IBAN og BIC i relation til automatiseringen af betalinger
- b) hensigtsmæssigheden af det i artikel 3, stk. 1, omhandlede loft, og
- c) udviklingen på markedet i relation til anvendelsen af artikel 6, 7 og 8.

Artikel 16

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2560/2001 ophæves med virkning fra den 1. november 2009.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. november 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.